

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, Anno M.D.C.XIII

Præfatio Exhortatoria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48624](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48624)

P R Æ F A T I O

E X H O R T A T O R I A .

V T elementa exordij sermonū
Dei, Beat. Virginis noua pro-
les in scholā iustitiæ ingressa
perdiscat Fratres nostri, qua-
si modò geniti infantes, ratio-
nabiles, sine dolo, dulcissimum lac matris amā-
tissime concupiscant.

2 Auidos quippe suauissima illius eruditionis
animos feliciter progressuros desideria pri-
mum concepta demonstrant: ut spe gaudetes
perfectionis Christianæ cursum tātò alacrius
arripiant, quanto maiora confidunt.

3 Quid autem maius, vel sperari, vel mente
concipi possit, quàm sub auspicijs Reginae calo-
rum serenissima, quæ post virtū filij sui primo-
geniti, fratres nostros secundo genitos virgi-
neo partu, in Congregationis nostræ lucem e-
didit, viam salutis carpere, & ad regnum fe-
stinare?

4 Profectò spes animos exhilarat, ut exul-
tēt ad percurrendā viā optatissimæ Hierusa-
læ, quæ aedificatur ut Ciuitas, auo sempiterno,
A perman-

permissura: nec ulla letitia causa uberior esse potest, quã in exilio Babylonis, è cuius salicibus organa suspenduntur, quasi nullum unquam letitia sonum redditura firmitudine sp̄i, quo soluendos compeditos pollicetur, ad superna uocationis brachium animari.

5 At ut fratres nostri se ad futura, pro regno certamina cõparent, opus est, rerũ gerendarũ se præmeditatione disponãt: animaduertere quippe debent, quo è statu eruti in quem statũ asserti fuerint, & in quem demum statũ aspirerent: quid ab eis clementissimis Deus ad ruinã culpã reparandã, & quod moluntur, ædificium absoluendum exquirat.

6 Gratis nempe vocati gratiam pro supplicio receperunt, at aequissimus Deus, qui solus cepit opus bonum sedulitatem multam ab eis requirit, ut unã cum ipsis opus cõceptum perficiat: qui enim sine operibus gratiam indulsit, non nisi pro bonis operibus premium cœlestē rependet.

7 Iuxta consiliũ ergo Magni Præceptoris, fratres nostri semetipsos introspiciant, sumptus, qui ad opus perficiendum necessarij sunt computaturi & partes hominis per culpã lapsi, auxilio gratiã reparãdi perspicaciter explorẽt.

8 Communis quippe vniuersorum hominum, quid

qui è culpa morte ad vitam gratia diuine re-
surgunt, conditio est, ut licet mente seruiant
logi Dei, carne seruiant legi peccati: quibus
verbis Apostolus de se ipso agens usus est, ut
inferiorem hominis partem à superiore dis-
cerneret.

9 Postquam enim Adam prolapsus in culpam
originalis iustitia, vincula, quae hominis par-
tes in officio coniuebant, infeliciter dissoluit;
quicumq; ad statum gratia suscitantur, tam-
etsi quod ad superiorem hominis partem, in-
tellectum scilicet, ac voluntatē spectat, refor-
mētur, ut aeternae legis rationes intelligere, ac
diligere possint. partem tamē inferioris, quae se-
sibus, tum internis, tum externis, & appeti-
tu sensitivo constat, rebellionē vexantur, quā
sensit Apostolus aiens. Sētio in membris meis
aliam legem repugnantem legi mentis meae.

10 Hac palaestra est in quā fratres nostri exu-
entes veterem hominem, & Spiritus sancti
unctione delibuti lactaturi descēdunt; ut sui
partem inferiorem turpiter deformatam,
coelesti auxilio, ac labore multo, ad superioris
partis praescripta reforment.

11 Opus certe arduū, quod & interno, & ex-
terno conflictu peragēdum est dum homo sibi
ipsi bellū indicit, & ad passiones proprias ex-
pugnans.

pugnādas, virtutes exquirēdas, sensus ab imaginibus creaturarum repurgandos armatur.

12 Caterum merces amplissima est, qua illum quoq; mouere potuit, qui proposito sibi gaudio sustinuit crucem quo nihil in hoc genere sublimius, vel efficacius dici potest.

13 Quapropter miles nouus spectante mercedis erectus, timorem quemuis obrepente excutiat; & idē, quod olim Abrahā, modō sibi oraculū redditum existimet: Noli timere Abrahā: ego protector tuus sum, & merces magna nimis.

14 Non poterūt sanē milites ignauē cisternā Bethlehēni aquā purissimam haurire, hoc est, ad honestissimum Virginis filium, fontē aquae viuae, peruenire: qui per media obstārum inimicorum castra non audacter irrumpunt.

15 Fortissimē igitur, pro tanto honore, sub protectore tāto, ad operis arduitatem superantē animus erigēdus, & rerū excelsarum cogitatione incitandus est, ne quid ex propria fragilitate formidet.

16 Nihil. n. Christi militibus ad grādia vocatis timore peius nocere, aut cōpendiosius magnanimitate prodesse potest: timor quippe innumera Israelis millia Aegypto dedita cōsumpsit; magnanimitas verō paucos pluribus me-

fiores

liores inferacissimam promissionis terram inuexit.

17 Qui ergo recenseri cupiunt inter paucos illos qui contendunt intrare per angustam portam, arctamq² viam, quæ ducit ad vitam, multa expeditione conficere, ipso proposito astringuntur ad ignauiam omnem depellendam, & more sexaginta fortium Israel, enses ad prælia distringendos.

18 Qui vicerit, accipiet calculum candidum ineffabili quodam nomine inscriptum, quod erit æternum partæ nobilitatis monumentum: & in regione viuorū, qui exultant perēniter in gloria, & letantur in cubilibus suis cōparabit damnum abiq² tributo: non enim erit amplius neq² luctus, neq² clamor, neq² dolor erit ultra, quia vetera transierunt.

19 Transit nēpe labor multitudinis, & remanet pax vnitatis, quam fidelia corda requirunt: momētaneū quippe hoc, & leue tribulationis nostræ æternum gloria pondus operatur in cœlis (aiente Iesu Christo,) qui est pax, & gloria nostra: Vos qui secuti estis me, centuplū accipietis, & vitam æternam possidebitis.

20 Hæc sūt verba quæ Monachis claustra replēt deserta Anachoretis: hæc sunt verba quæ Aegyptū expoliāt, & optima quæq² eius vasa diripiunt:

diripiunt: hic sermo viuus, & efficax cōuer-
tens animas felici emulatione sanctitatis, &
veritatis promissione fideli.

21 Et terra igitur sæculi deserta, loco horroni
& vasta solitudinis euocati Fratres nostræ
super excelsum Religionis terram, ut com-
dant fructus agrorum, & sicut mel de pe-
tra uia, constituti, propositam instructionem
attentissimè legant, & obseruent.

22 Habent enim ad capita certa redactam
doctrinam omnem, quæ ad claustræ disciplinæ
spectat, passionum, tentationum, virtutum
vitiatorum donorum Spiritus sancti fructuum
beatitudinum, orationis, deuotionis, ac deu-
exercitiorum, quibus instituti nostri perfecti
paratur: Vt quamuis iuniores fratres librorum
aliorum lectione carerent, satis hinc institu-
tionis, ad explenda nostræ status officia possent
haurire.

23 Quamobrè sepositis curis alijs, quæ minime
profunt, huc omnes vires animi cogant & pro
ostensam eis viam ad Christiana perfectionis
fastigium sub Iesu Christi D. N. ac Beatæ
Virginis vexillo festinent.